

lagt, havde eksproprieret $\frac{1}{4}$ Mills Areal omkring Esbjerg — noget, der jo adskillige Gange er nævnt her i Tinget af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Det staar mig ikke klart, hvorledes Staten i Fremtiden skulde forholde sig med disse Arealer. Hvis det var Meningen, at Staten ogsaa i Fremtiden skulde være Ejer af disse Arealer, maatte den dog kunne leje dem ud til Brug og til Bebyggelse; men derved faa de netop deres store Værdi for den, der har lejet dem, og jeg skønner ikke rettere, end at den, der lejer et saadant Areal af Staten til at bygge paa, i det mindste maa leje det for Livstid. Det maatte vel blive til en Slags personlig Ejendom; thi ellers maatte han jo blive stavnsbundet; man kunde dog ikke forlange af ham, at han skulde flytte som Sneglen med sit Hus paa Kyggen. Det er mig derfor ikke ganske klart, om Grunden fremdeles tilhører Staten. Naar en saadan Bygning er kommen til at ligge paa en Plads, der som Forretning betragtet er saa uhyre værdifuld, vil denne Bygnings Værdi, som ikke var saa stor, den Gang den byggedes, være stegen enormt og det uden Hensyn til, hvem der ejer Grunden. Jeg er derfor ikke vis paa, at der vilde være naaet saa meget ved, at Staten i sin Tid havde eksproprieret Ejendommene ved Esbjerg. Det vil blive Udbalgets Sag grundigt at undersøge dette som saa meget andet, for at der ikke omkring denne ny Havn skal ske noget lignende som i sin Tid nede ved Esbjerg. Efter min Mening er det derneblet det rene Hasardspil. De Folk, som fra først af ejede Grundene der, og som ikke vidste, hvor hurtig Udviklingen vilde gaa for sig, have faaet for lidt for deres Ejendomme, medens Spekulanterne have tjent store Summer. Da jeg interesserer mig for Havneforholdene paa Sjællands Bestkyst, skal jeg, som Forholdene nu foreligge, ikke have noget imod ogsaa at anbefale Udbalget at arbejde hurtigt; men jeg maa dog sige til: ogsaa godt og forsvarligt. Selv om jeg principmæssigt gerne ser denne Sag fremmet, ønsker jeg dog ikke, da det drejer sig om saa store Summer, paa maa og faa at tage det Ansvar paa mig at stemme for et Forslag som dette. Det tør jeg kun, naar det er saa tilstrækkelig vel begrundet, at man i Fremtiden kan sige, at vi vel her have regnet fejl, men at vi dog havde grundet Ret til at tro, at det var godt og rigtigt at stemme for Forslaget.

N. J. Jensen: Jeg hører til dem, der med Glæde saa dette Forslag foreligge her. Vi have talt om det i saa mange Aar,

og hver Gang, der har været Tale om det, er der blevet stillet Krav om store Kapitaler for at virkeliggøre det. Men det vilkaar, som der her er Tale om at foreskrive os, og som det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds (Trolle) i Dag gav os Oplysning om, at vi kun havde 3 Maanedere at betænke os i for at afgøre, om vi ville tage mod Forslaget eller ikke, er — det indrømmer jeg den ærede sidste Taler — af den allerbetænkeligste Art. Hvor stor Lyst man end har til at faa flere Havne paa Sjællands Bestkyst, er det dog givet, at vi ikke kunne gaa med dertil saadan uden videre, uden tilstrækkelige Oplysninger i forskellige Retninger og uden Visshed, saa vidt det er muligt, for at det bliver en Havn, der vil svare til sin Bestemmelse. Den finansielle Side af Sagen, som meget ofte er bleven omtalt, kunde jo synes at have mindre Vægt, efterhjem der tidligere har foreligget Forslag i denne Retning, som ere gaaede behydeligt videre, men ikke desto mindre kan Rigsdagen dog ikke saaledes uden videre gaa med til at bevilge saa store Beløb uden at vide, hvad det er, man giver dem til. Det er naturligvis vanskeligt paa et saa sent Stadium, efter at saa mange have haft Ordet, at komme med noget, der ikke har været omtalt før, men jeg vil dog sige, at min Behyring med Hensyn til dette Anlæg navnlig blev vakt ved i Anmærkningerne at se, at det ikke er givet, at Fiskerfartøjerne kunne søge denne Havn til enhver Tid, skønt det dog kommer an paa, at Fiskerbaadene og Fiskerkutterne og hvem der skal benytte Havnen, selv under de mest ugunstige Vejrforhold, kunne søge ind i Havnen. Nu forstikrede ganske vist det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds os om, at det er hans Overbevisning, at denne Havn kan søges til enhver Tid af et hvilket som helst Fartøj, der vil ty derind. Hvis man nu kunde stole paa, at det ærede Medlem i saa Henseende var fuldt underrettet og fuldt paalidelig, vare vi ude over dette Punkt. Jeg er tilbøjelig til at tro det; men paa den anden Side er det ikke saa forunderligt, om Mennesker, der ikke have Kundskab til saadanne Forhold, have Betænkelse derved. Men jeg vil dernæst fremhæve, at man ikke blot skal kunne komme ind i Havnen, man skal ogsaa kunne være i den. Paa dette Punkt vil jeg særlig henveude et Spørgsmaal til det ærede Medlem, der er saa nidkær for at faa denne Sag frem. Hvordan gaar det de Fartøjer, der ere komne ind i Havnen? Jeg antager, at man vil anbringe Fortøjningspæle i Havnen, som de kunne ty til. (Udbrydelse af Trolle).